

Урам буйлап алга юл ала...

Имәни китабындағы кебек үк, Кол Шарифнен ижаты оригиналь хәлде да бирелгән.

Әнвар Шарипов вакытлы матбуатта (газета, журналларда) аledoн-але татар әдәбиятына, татар елена кагылышлы, укучыларга һәм уқытуышларга, белем естәү өчен, бик киракле материаллар астырып чыгарды. Болар барысы да адипнен куренекле хәзметтәр башкаруда тыңғызыз эшнән еген, эзлануларен курсата. Ул бер үк вакытта шактый күп лирик шигырьләр авторы да.

Газетаның бу санында әдебият галиме һәм шагыйрь Әнвар Шариповның кайбер шигырьләре күчүләр иғтибарына тақдым ителә.

Нәҗип Мәдияров,
Татарстан язучылар берлеге әгъзасы.

Ниәвәр Шәрипов

ИСТАНБУЛ

Ташын булып чаба машиналар,
Ташын булып халык ағыла.
Махшар көне житкәнне соң алла,
Халык болай кая ашыга?

Истанбулың үзәк урамында
Басып торам, карал берүзәм.
Мин бер бертек монда, бер тузан күк,
Халык ағыла, ағыла кенонын...

Күпмә кеше, күпмә язмыш монда!
Күпмә хисләр, күпмә аһ-зарлар!..
Күпмә шагыйрь язган бу шәһәрне,
Әле тагын күпмә язарлар!..

Бертуктамый сату-алу монда,
Ниләр сатмый адем баласы?
Кием сата, икмәк, йөзәм сата,
Чишмә суы, китап, шигырь сата, -
Күз камаша, хәйран каласын...

Нәр урамы беек базар монын,
Беренче кат - фәкать кибетләр...
Нәрбересе үз товарын мактый, -
Киракме ул сиңа, киракмәсме, -
Кил гена син монда, килеп ал!

Кычкыралар: "Кил, әфандем, бакын!
Биш мен! Үн мен! Төрек лирасы!
Алыш-биреш яса! Кил, әйбер ал!
Нишләп басып, карал торасын?!"

Ирексездан мин да күзгаламын,
"Урам буйлап алга юл ала".
Мин - бер юлны, халык арасына,
Ташын зече кереп югалам...

АКСЫЛ ТОМАН

Туган якта аксыл томан, аксыл томан,
Жанга рахәт, тәнгә рахәт аксыл томан...
Тыптын калган бетен дөнья, бетен жиһан,
Барысы йоклый тесле, ябынып калын юрган...

Туган ейнә чолгап алган аксыл томан,
Әнием кабере естенде да аксыл томан.
Тынычланып йокла, анием, тыныч йокла,
Аксыл томан япкан сиңа калын юрган.

Аксыл томан тоташтырын минем жанны
Синен белән, газиз анием, япсын юрган...
Тыптын калган бетен дөнья, бетен жиһан,
Жанга рахәт, тәнгә рахәт аксыл томан...

БИЕК ТАУГА ИКӘУ МЕНГЭН ЧАКТА...

(Жыр)
(Урал Уралов кее)

Биек тауга икәү менгән чакта,
Монлы көйгә сузып жырладын.
Йөзләренин күзәм ала алмыйча,
Мин ул жырны йотылып тынладым.

Биек тауга икәү менгән чакта,
Берга эчтек чишмә супарын.
Күчелемә мәнгә кереп калды
Чишмә супарыдай моннарын.

Биек тауга бүген ялгыз мендем,
Ялгыз эчтем сүн чишмәнен.
Тургай жыры, чишмә сүн гына
Баса алмый күнелем хисләрен.

Еракларда, утрауларда калдын,
Ә мин күттәм дингез-су белан...
Хазер йөзәм дингез дүлкүнинда...
Ярда калган жылы почмагыма, -
Иркәм, синен назлы кочагына,
Кире кайтыр идем бик теләп...

Тормыш айкый, тормыш чайкый безне
Дулкын кила ёска ыргылып.
Кирак икан шулчак сыйнатмаска,
Һәм калырга көчле ир булып.

СӨЛГЕЛӘРНЕ СӨЛГЕЛӘРГӘ ЯЛГАП

(Жыр)

Сабантуйга дәшеп кошлар сайрый,
Жайге жылы, талтын жил исә.
Сабантуйга дәшеп кояш балкый,
Болыннарда чәчекләр үсе.

Күшүмтә:
Сөлгеләрне сөлгеләргә ялгап,
Эх, урагра иде жир шарын!
Күрсөн иде дөнья сабантуйлы
Татарстан диган жир барын!

Тальян моны сабантуйга дашә,
Жылкендәрә нәрберә нәркән.
Сабантуйга дәшеп қызлар жырлы,
Яңғыратып бетен тебакне.

Күшүмтә.

Ак болытлар ага зангар күкта,
Урманнарда күк монланы.
Сабантуйга дәшеп чишмә чылтырый, -
Күнелләрден якты мон ага.

Күшүмтә.